

prima instanță: I. Goncearuc
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

nr. 2ra-598/17

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Andronachi

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Ciucium împotriva lui Nicolae Andronachi cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Anatolie Ciucium, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii

constată:

La 23 decembrie 2015, Anatolie Ciucium a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Andronachi cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 octombrie 2012 a încheiat cu pârâtul un contract de împrumut bănesc, potrivit căruia a acordat acestuia suma de 4500 euro cu titlu de împrumut, pe un termen de 3 ani, banii fiind transmiși la momentul semnării recipisei.

Afirmă că pârâtul a achitat datoria parțial, acumulând o restanță în sumă de 3700 euro.

Susține că toate încercările de soluționare pe cale amiabila a conflictului nu a avut rezultat, la somațiile expediate Nicolae Andronachi nu a întreprins nicio acțiune.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Nicolae Andronachi în beneficiul lui suma de 3700 euro datorita în urma neonorării obligațiilor contractuale.

Prin hotărârea Judecătoriei Florești din 11 mai 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasat de la Anatolie Ciucium în beneficiul lui Nicolae Andronachi suma de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Anatolie Ciucium, casată integral hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii, a fost încasat de la Nicolae Andronachi în beneficiul lui Anatolie Ciucium 3700 euro cu titlu de datorie la împrumut, echivalentul în lei la momentul executării și cheltuielile de judecată în sumă de 4135 lei.

La 30 ianuarie 2017, Nicolae Andronachi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel a evitat să formuleze o soluție motivată, bazându-se doar pe concluzii generale cu privire la relațiile de împrumut, fără a pătrunde în esența litigiului.

Consideră că Curtea de Apel Bălți a admis încălcarea dreptului lui Nicolae Andronachi la un proces echitabil.

Indică că Anatolie Ciucium și-a întemeiat pretențiile de încasare a sumei pe o recipisă, asimilând-o unui contract valabil de împrumut.

Susține că în realitate, recipisa respectivă nu poate produce efecte, or, în baza acestui act juridic Anatolie Ciucium nu a transmis în proprietatea lui Nicolae Andronachi suma de 4500 euro, respectiv Nicolae Andronachi nu a primit această sumă.

Menționează că înscrisul vizat constată atât lipsa condițiilor de valabilitate a actului juridic, cât și lipsa condițiilor esențiale, asupra cărora urma în mod obligatoriu a fi stabilit acordul de voință al părților, în acest sens făcând referire la pct. 8 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr. 8 din 24 decembrie 2010 „Cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației la soluționarea litigiilor legate de contractele de împrumut”, care prevede că recipisa sau alt înscris nu pot servi drept temei pentru încasarea sumei împrumutului, dacă aceste înscrisuri nu conțin informații despre părțile contractului de împrumut și despre suma concretă a împrumutului. Înscrisul respectiv reprezintă expunerea unui act juridic civil și, în consecință, urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv referitor la clauzele esențiale ale acestuia.

Având în vedere prevederile art. 28 și 668 alin. (2), Cod civil, susține că concluzia instanței de apel precum că numele eronat indicat în recipisă nu constituie temei de a considera că intimatul este decăzut din dreptul de a cere executarea obligației este declarativă și urmează să fie apreciată critic.

Consideră că și neindicarea expresă în conținutul recipisei a datei întocmirii acesteia, urmează a fi interpretată în defavoarea reclamantului - împrumutător, care poartă toate riscurile legale de această lacună.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC RM fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Respectiv, conferă dreptul celei de-a doua părți de a invoca, în temeiul art. 267 Cod Civil RM. expirarea termenului de prescripție cu solicitarea de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

În context, menționează că art. 210 alin. (1) Cod civil prevede forma scrisă pentru actele juridice valoarea cărora depășește 1000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Din conținutul recipisei lipsește mențiunea privind primirea efectivă a banilor de către Nicolae Andronachi, în opinia sa cuvântul „împrumut” nu presupune primirea efectivă a banilor, dar stabilește mai mult o intenție de primire a acestora.

La 28 martie 2017, avocatul Andrei Crețu, în interesele lui Anatolie Ciucium a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de Nicolae Andronachi ca fiind neîntemeiat și nefondat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 122) și care a fost recepționată de către recurent la 23 decembrie 2016 (f. d. 125).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Andronachi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Nicolae Andronachi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolae Andronachi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Nicolae Andronachi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță